

какъ азъ задомявамъ своите дѣца ? —
Царска премѣна имъ давамъ !“

— Добре, добре, свате, свадбата ще да
бѣде царска ! казалъ дѣдо Либентъ и про-
зиналъ са ; той одавна вече не слушалъ
мироточивите уста на Хаджи Генча. — Ти,
свате, по-добре остави тия нѣща и кажи
тамъ на вашите да донесатъ малко винце
и да пинеме за здравето на младожен-
ците.

Кумътъ станалъ, отишалъ въ другата
стая и вѣрналъ са заедно съ Павлина.
Павлинъ са поклонилъ на Хаджи Генча
и цѣлуналъ му ржката ; а Хаджи Генчо
извадилъ изъ поѣсътъ си единъ пѣрстенъ,
подалъ го на кумата, а кумата го турила
Павлину на малкиятъ пѣрстъ. Туплеста-
та чаша пакъ захванала да обикаля на-
самъ-нататакъ ; сичките пиле и благосла-
вяле младоженците ; а когато рѣдътъ до-
шалъ до Хаджи Генчовица, то тя земала
чашата, станала, заплакала т р и п ѣ т и